

Joan Ferran: "Cal arrencar de Catalunya Ràdio i TV-3 la crosta nacionalista"

LUIS MAURI

EL PERIÓDICO, 4.12.07

El diputat socialista Joan Ferran ha acusat al Parlament TV-3 de ser la televisió pública més antigovernamental d'Espanya. En aquesta entrevista hi afegeix que no reclama una televisió governamental, "però sí neutral, objectiva, plural, informativa i sense biaix partidista". Per a això, conclou, "cal arrencar la crosta nacionalista de les emissores de la Generalitat".

--¿Quan diu antigovernamental vol dir antisocialista?

--Antigovernamental com a antisocialista. Jo no em queixaria d'una televisió que fos crítica a partir de la neutralitat i l'equilibri. Però TV-3 no és crítica; és despietada amb el Govern català. Prioritza, magnifica i recargola la informació en contra de l'Executiu. Amplifica els conflictes i minimitza les notícies positives sobre el Govern.

--Fa quatre anys que la corporació que reuneix les emissores de la Generalitat està dirigida per un exministre socialista, Joan Majó. ¿De què es queixa el PSC?

--Majó ha fet una excel·lent feina econòmica, però no l'ha encertat en l'aspecte polític. No ha aconseguit fer unes emissores independents que ofereixin informació neutral, equilibrada i sense tendenciositat.

--Majó aspira a seguir en la nova corporació...

--Si han de canviar les coses, no té gaire sentit que ell hi segueixi.

--¿Quina és la causa del problema que vostè denuncia?

--La forta inèrcia del quart de segle que va governar Jordi Pujol. Els nacionalistes van crear les emissores i les van dirigir durant moltíssims anys amb l'objectiu no d'informar els catalans, sinó de construir la pàtria. Una pàtria nacionalista, evidentment. Però a Catalunya no tothom és nacionalista. Volem una televisió i una ràdio públiques en català, nacionals, però no nacionalistes. Que serveixin a tots els catalans i s'abstinguin de fer proselitisme sobiranista i de construir pàtries.

--¿Creu que això ho subscriu ERC, membre del Govern?

--La llei de mitjans audiovisuals que vam aprovar fa dos mesos estableix com han de ser les emissores de la Generalitat: plurals, de servei públic. És a dir, dirigides a tots els catalans, no només als nacionalistes o sobiranistes o independentistes. Si no, les audiències de TV-3 no pujaran mai. Respecto profundament la llibertat dels professionals de Catalunya Ràdio i de TV-3, però alguns encara es veuen arrossegats per la inèrcia de tants anys de pujolisme, per una visió esbiaixada del país. Hi ha inèrcies, grups i sistemes de treball enquistats des de fa molts i molts anys. Cal arrencar la crosta nacionalista de les emissores. El més adequat seria començar de nou, fer taula rasa del passat; un reset, que es diu en l'actualitat. Les càrregues sentimentals o ideològiques han de quedar per a les seccions d'opinió.

--¿Vostè creu que això és possible?

--No ho sé, ho admito. Però amb la nova llei es començarà a respectar la pluralitat, la diversitat, l'objectivitat i el lliure exercici professional del

periodisme. Es començarà a respectar la composició real del país. S'ha de replantejar el funcionament de l'ens, s'ha de fer una nova declaració de principis i un nou llibre d'estil que vetllin per l'equilibri necessari, que acabin amb el llenguatge tendenciós i que arrenquin aquesta crosta nacionalista, que és el que impedeix que tinguem unes emissores plurals i equilibrades. Tot això, insisteixo, amb total respecte a la independència dels professionals.

--¿Pot definir aquesta crosta de la qual parla?

--Hi ha alguns gurus mediàtics al capdavant de programes de màxima audiència que no informen; editorialitzen. Confonen sistemàticament informació i opinió; la seva opinió. Usen les emissores com volen, com si fossin el seu púlpit particular, llancen discursos, fan crides perquè la gent es manifesti contra això o allò altre. Quan un director de programa pronuncia arengues com les que se senten a primera hora del matí a Catalunya Ràdio disfressades d'informació confon els seus oients, que pensen que el que reben és informació. En una emissora pagada amb els diners de tots els ciutadans, els que són nacionalistes i els que no ho són, això és intolerable, encara que el locutor sigui una estrella de l'star system engreixat en l'últim quart de segle. No veto l'opinió, però aquesta ha d'estar clarament diferenciada de la informació i anar contrapesada amb opinions de signe divers.

--¿Gurus? ¿A qui es refereix?

--He definit el pecat; no fa falta esmentar els pecadors. Però crec que he sigut eloqüent. Igual que un polític pot ser censurat per les seves paraules o els seus actes, un comunicador no és intocable. Si és tendenciós, ha de ser criticat. Sé que això em costarà l'animadversió de molts i segurament el càstig corresponent.

--CiU assegura que les queixes del PSC són un estratagema per pressionar els professionals de Catalunya Ràdio i TV-3 per al període electoral que ara comença.

--Això és fals, i els convergents ho saben. No denuncio vaguetats.

--¿Pot concretar, llavors?

--Li posaré alguns exemples. Fa uns mesos vam poder veure un reportatge sobre Terra Lliure amb un llenguatge i una selecció d'entrevistats clamorosament tendenciosos. O els programes de viatges d'un popular presentador, que llisca sempre que pot la seva òptica independentista. O alguns informatius que, en lloc d'informar amb rigor sobre la manifestació de dissabte passat, van preferir dedicar-se a caldejar-la, a publicitar-la gratuïtament des d'una setmana abans. ¿Fa falta que segueixi?

--Per favor.

--A les emissores de la Generalitat no existeix Espanya. La paraula Espanya, un concepte real, vigent i que tothom entén, és exclosa i substituïda sempre per Estat o qualsevol eufemisme o el.lipsi. Les emissores públiques no poden reduir el seu llenguatge al de la cosmovisió nacionalista. Han de fer servir el llenguatge útil dels ciutadans, de tots els ciutadans. Això per no parlar del mapa del temps, en què és senzill saber si plourà a Alacant, cosa que trobo perfecte, però difícil saber si lluirà el sol a Fraga, a 30 quilòmetres de Lleida, o a Madrid, a una hora de vol de Barcelona. ¿I les tertúlies? És inacceptable que en una taula de cinc tertulians, tres o quatre siguin sobiranistes. És un reduccionisme endogàmic intolerable. El país és molt més que això. TV-3 no pot ser com la televisió de Flandes, dirigida exclusivament als flamencs.